

Jako svou proseminární práci jsem se rozhodl před třemi roky napsat krátkou studii o korunovaci Ferdinanda IV. na českého krále roku 1646, kterou jsem napsal ze zájmu o barokní Habsburky a konkrétně o osobnost císaře Ferdinanda III., jenž celou korunovaci svého syna připravil, a na níž se aktivně podílel. Při studování korunovačních popisů a okolního aktového materiálu uloženého v tehdy ještě Státním ústředním archivu v Praze jsem ale neporozuměl řadě věcí, které nakonec zapříčinily, že jsem se rozhodl po více než roční přestávce vrátit se k tématu českých barokních korunovací, tentokrát v širším časovém záběru. Uvědomil jsem si, že sice dokážu popsat, jak a co se stalo, který zemský úředník nesl v korunovačním průvodu tu kterou korunovační insignii, ale nedokážu vysvětlit proč se tak stalo. Za touto otázkou, začínající slovem "proč", se hned vyhnula řada dalších, které mě nutily pouštět se do stále obecnějších problémů, zkoumat otázky teorie absolutismu, vzniku veřejnosti a královské propagandy, nebo zásady rituálního a ceremoniálního chování v raném novověku. Byl jsem překvapen, že se těmto otázkám až na výjimky v českém prostředí nikdo nevěnoval, neméně jsem ale byl překvapen, kolik lidí v zahraničí se jimi zabývalo, a k jakým důležitým - a i pro české prostředí použitelným - závěrům došli. Sekundární zahraniční literatury je skutečně nezvladatelné množství, a tak jsem se snažil nalézt a prostudovat jen díla klíčová. Bohužel i po tomto omezení stále zůstalo takové množství literatury, které nelze během necelých dvou let plně prostudovat, má-li badatel systematicky prozkoumat prameny archivní. Jelikož jsem neměl přístup k zahraničním archivům, které by byly pro mou práci relevantní (především vídeňský Haus-, Hof- und Staatsarchiv, ale také archívy okolních zemí, v nichž by se dala studovat dopodrobna zahraniční reflexe českých korunovací), vycházel jsem především z fondů prvního oddělení Národního archivu.